

РЕШЕНИЕ

№ 3982

гр. София, 02.12.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав, в публично заседание на 02.11.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Марияна Къскатийска, като разгледа дело номер **5338** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 124, ал. 1 Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Образувано е по жалба на Н. И. Белбенлиев от гр. П., чрез А. Д. Д. срещу заповед № 6396/19.04.2010 г. на Д. на А. М. /АМ/, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „забележка”.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт. Твърди се, че приетата от дисциплинарно-наказващия орган фактическа обстановка не обосновава извод за формално изпълнение на служебните задължения на служителя. Същият не бил компетентен и на длъжността позволяваща му да прецени дали правилно е било квалифицирано нарушението в АУАН. Посочено е, че е налице нарушение на чл. 93, ал. 2 от ЗДСл - административният орган не е обсъдил писмените обяснения на служителя. В заповедта липсвало конкретно описание на извършеното нарушение, дата и място на извършването му. Иска се от съда да отмени оспорената заповед. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от А. Д., която поддържа жалбата и излага съображения за незаконосъобразност на заповедта. Претендира присъждане на направените по делото разноски. Представя писмени бележки

Ответната страна – директорът на А. М., се представлява от юрисконсултите П и Д, които оспорват жалбата и изразяват становище за законосъобразност на обжалвания административен акт. Претендират присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представят писмени бележки

Административен съд С.- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от доказателствата по делото, жалбоподателят Н. И. Белбенлиев заема длъжността старши инспектор в Митница П..

С докладна записка от С Ш – ръководител на Инспектората при А. М. вх. № 4420/19.02.2010 г. по описа на ЦМУ, изготвена по повод постъпили в Инспектората на АМ документи, свързани с неприключени в срока по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН административно-наказателни преписки № 17/2009 г. и № 23/2009 г. по описа на Митница П., е предложено да бъдат образувани дисциплинарни производства срещу служители на Митница П., в т.ч. и срещу Н. Б. – старши инспектор в отдел ПМВАН.

С писмо изх. № 4420/48/09.03.2010 г. на Д. на АМ Н. Б. е уведомен, че срещу него е образувано дисциплинарно производство, като на основание чл. 93, ал. 1 от ЗДСл е поканен на 11.03.2010 г. да се яви в Инспектората на АМ за запознаване с материалите по преписката и на същата дата да се яви пред Д. на АМ за даване на писмени обяснения и за изслушване.

Видно от протокол № 147/11.03.2010 г. директорът на АМ е изслушал обясненията на Н. Б. на 11.03.2010 г.

По делото е приложено писмено обяснение от Н. Б. до Д. на АМ вх. № 4420/11.03.2010 г. по описа на ЦМУ. Снети са и писмени обяснения от Мариянка Вълчанова – началник отдел «Противодействие на митнически, валутни и акцизни нарушения» /ПМВАН/ при ТМУ П., Е А – мл. юрисконсулт отдел „Правно нормативен” при митница П. „Б Т – заместник началник митница П..

По делото е приложена докладна записка от ръководителя на Инспектората при АМ вх. № 4420/48/25.03.2010 г., с която във връзка с образувани дисциплинарни производства срещу служители на митница П., е предложено на Н. Б. – старши инспектор в митница П. да бъде наложено дисциплинарно наказание „забележка” на основание чл. 90, ал. 1, т. 1 от ЗДСл.

Дисциплинарното производство е приключило с издаването на оспорената заповед № 6396/19.04.2010 г. на Д. на А. М., с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „забележка” за нарушение на чл. 89, ал. 2, т. 1 от ЗДСл. Дисциплинарно - наказващия орган е приел за установени следните факти: на 22.01.2009 г. били съставени актове за установяване на административни нарушения /АУАН/ № 17/2009 г. и № 23/2009 г. на Ю Мугленски и на А К за това, че пренасяли акцизни стоки /наливен алкохол/ без бандерол - нарушения по чл. 123, ал. 1 от ЗАДС. АУАН № 17/2009 г. и № 23/2009 г. били заведени в актовата книга на митница П., съответно на 26.01.2009 г. и 03.02.2009 г. и били предадени срещу подпис на Н. Б. – старши инспектор в сектор «Административно наказателно производство и Постановления за принудително събиране» /АНП и ППС/ при отдел «Противодействие на митнически, валутни и акцизни нарушения». На 26.01.2009 г. в митница П. постъпили жалби срещу АУАН № 17/2009 г. и № 23/2009 г. с приложени нови доказателства, на които била поставена резалюция за резглеждането им от началник отдел «МРР» и началник отдел «ПМВАН». Изготвени били от Н. Б. проекти на наказателни постановления № 17 и № 23, които след съгласуване с началник отдел ПМВАН, били представени със служебна бележка изх. № 2-4412-0046/13.07.2009 г. на отдел «Правно –нормативен» за правно съгласуване. И двете административни преписки били представени за подпис на зам.

началник митница П. първоначално на 17.07.2009 г. и впоследствие на 20.07.2009 г. Според доклада на Б Т – зам. началник на митница П., той не подписал представените проекти на НП, тъй като било налице противоречие между описанието на нарушението и неговата правна квалификация. В сроковете по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН не били издадени наказателни постановления поради неизяснена квалификация в АУАН. Административният орган е приел, че Н. Б. на 10.07.2009 г. изготвя формално проекто-постановления № 17 и № 23, без да изследва цялата административна преписка и да констатира противоречивите и грешни квалификации в АНП. Служителят не изпълнил служебните си задължения в срок и с бездействието си е създал предпоставки за издаване на две наказателни постановления в срока по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН, с което е нарушил разпоредбите на чл. 21, ал. 1 от ЗДСл, т. 5, пр. 2 от длъжностната му характеристика, чл. 56, т. 1 и т. 4 от Правилника за организацията и вътрешния ред на А. «М.» и т. 9, изр. 2, пр. 3 и 4 от Кодекса за поведение на митническия служител.

Дисциплинарно-наказващия орган е описал дадените от служителя устни и писмени обяснения, като е посочил, че не ги кредитира, тъй като служителят не е посочил обстоятелства и доказателства, опровергаващи констатациите по извършените от него дисциплинарни нарушения.

В рамките на съдебното производство е приета дисциплинарната преписка по издаването на оспорената заповед, в т.ч. заверено копие от длъжностна характеристика за длъжността старши инспектор в А. М., заверено копие от АУАН № 23/2009 г., заверени копия от проекти на НП № 17/20.07.2009г., НП № 17/13.07.2009 г. и № 23/13.07.2009 г. Приети са и представените от жалбоподателя писмени доказателства в хода на съдебното производство, в т.ч. 2 броя жалби срещу АУАН, с поставени резалюции на гърба на документите.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Оспорената заповед е връчена на жалбоподателя на 26.04.2010 г. Жалбата е подадена до Административен съд С. – град чрез ответния административен орган с вх. № 4420/48/05.05.2010г., т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Обжалваният административен акт е издаден от органа по назначаването - директорът на А. „М.“ – С. град и в предвидената от закона форма - чл. 97, ал. 1 ЗДСл.

Настоящият съдебен състав намира, че при провеждане на дисциплинарното производство и при издаване на обжалваната заповед не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Заповедта съдържа задължителните реквизити по чл. 97, ал. 1 от ЗДСл - посочени са мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението.

В изпълнение на чл. 93, ал. 1 от ЗДСл на служителя е осигурена възможност и същият е дал писмени обяснения вх. № 4420/11.03.2010 г. по описа на ЦМУ. Видно от протокол № 147/11.03.2010 г. директорът на АМ е изслушал Н. Б. на 11.03.2010 г. Неоснователно

е възражението в жалбата за нарушение на чл. 93, ал. 2 от ЗДСл. В заповедта за налагане на дисциплинарното наказание са описани дадените от служителя обяснения, като е посочено, че същите не се кредитират от дисциплинарно-наказващия орган, тъй като не са посочени обстоятелства и доказателства, опровергаващи констатациите по извършените от него дисциплинарни нарушения.

Оспореният административен акт е издаден и при спазване на установените в чл. 94, ал. 1 от ЗДСл срокове. По смисъла на тази разпоредба нарушението следва да се счита открито тогава, когато е установено извършването му от лицето, осъществило с действия или бездействия съответното деяние, времето и място на извършването му, от момента на установяване, че действието на служителя представлява дисциплинарно нарушение. В разглеждания случай нарушенията, за които е наложено дисциплинарното наказание, следва да се считат открити от датата на която административният орган е бил уведомен за становището на ръководителя на Инспектората при АМ, изразено в докладна записка вх. № 4420/48/25.03.2010 г. Предвид поставената резолюция на 26.03.2010 г. на Д. на АМ, от тази дата е започнал да тече двумесечният срок по чл. 94, ал. 1, пр.1 ЗДСл, а с налагането на дисциплинарно наказание с процесната заповед от 19.04.2010 г. този срок е спазен.

В оспорената заповед е прието, че на 10.07.2009 г. служителят е изготвил формално проекто-постановления № 17 и № 23. По отношение на твърдяното нарушение, че с бездействието си Б. е създавал предпоставки за издаване на две наказателни постановления в срока по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН, в заповедта е прието, че този срок е изтекъл на 21.07.2009 г. Именно от тези дати – 10.07.2009 г. и 21.07.2009 г., следва да се приеме, че тече едногодишният срок по чл. 94, ал. 1 от ЗДСл, който е спазен с издаване на заповедта на 19.04.2010 г. Неоснователно е възражението, направено от пълномощника на жалбоподателя А. Д. за изтичане на едногодишния срок по отношение на нарушението, състоящо се в неизясняване на правната квалификация на деянията, констатирани с АУАН № 17/2009г. и № 23/2009 г. Дисциплинарно-наказващия орган е приел, че правната квалификация на нарушенията е следвало да бъде изяснена и съответно променена в изготвените от служителя наказателни постановления, а не както твърди А. Д. – в АУАН, които видно от доказателствата по делото не са съставени от Н. Б.. Поради това, нарушението следва да се приеме за извършено на 10.07.2009 г., от когато е започнал да тече и 1-годишния срок по чл. 94, ал. 1 от ЗДСл.

Настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед не съответства на материалния закон, по следните съображения:

Дисциплинарно-наказващият орган е приел, че с действията и бездействието си Н. Б. е извършил дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 89, ал. 2, т. 1 от ЗДСл - неизпълнение на служебните му задължения. На първо място в заповедта е прието, че на 10.07.2009 г. Б. изготвя формално проекто-постановления № 17 и № 23, без да изследва цялата административна преписка и да констатира противоречивите и грешни квалификации в АНП. Съгласно приетата по делото длъжностна характеристика на заеманата от служителя длъжност – старши инспектор при АМ, пряко задължение на служителя е да предотвратява и разкрива митнически валутни нарушения и при установени такива да съставя актове на основание чл. 230 от Закона за митниците. Следователно, в длъжностната характеристика не е предвидено задължение за служителя да изготвя проекти на наказателни постановления. Видно от приетите по делото заповеди № РД15-323/12.09.2008 г. и № РД 15-141/17.04.2009 г. на Д. на РМД П.

/л.23 и л. 28 от делото/ относно разпределение на личния състав при Митница П., старши инспектор Н. Б. е разпределен в сектор «Административно-наказателно производство и постановления за принудително събиране» /АНП и ППС/. Съгласно т. 4.2.12. от заповед № РД15 – 945/14.11.2007 г. на началника на митница П. /л. 33-36 от делото/ началникът на отдел «АПИО» възлага на служителите от сектор «АНП и ППС» да изготвят проекто- постановления, които след съгласуване с отдел Правен, се предоставят за подпис от началника на митница П.. Текущ контрол за законосъобразността на административно-наказателното производство е възложен на началника на отдел «МРРКМИ» в ТМУ П..

Видно от доказателствата по делото, както и от възприетата в оспорената заповед фактическа обстановка, на 10.07.2009 г. Б. е изготвил проекто-постановления № 17 и № 23 и ги е съгласувал с началник отдел «ПМВАН», след което със служебни бележки № 2-4412-0046/13.07.2009 г. са предоставени в отдел «Правно-нормативен» за правно съгласуване. И двете административни преписки № 17 и № 23 били представени за подпис на заместник началник на Митница П. на 17.07.2009 г. и на 20.07.2009 г. Така изложените обстоятелства, обосновават извода, че Н. Б. е изпълнил задължението си по т. 4.2.12. от заповед № РД15 – 945/14.11.2007 г. – изготвил е два броя проекто-постановления, които е съгласувал с прекия си ръководител, както и с правния отдел на Митница П.. По делото не са представени доказателства от ответния орган, за дадени разпореждания на служителя за наличие на противоречиви и грешни квалификации в АУАН от органа, на който е възложен контролът за законосъобразността на административно-наказателното производство - началника на отдел «МРРКМИ» в ТМУ П.. Напротив, на гърба на подадените жалби срещу АУАН № 17/2009 и № 23/2009 г. Д А – началник на отдел «МРРКМИ» в ТМУ П. е поставил резолюции за продължаване на административно-наказателното производство. Същевременно, по делото не са представени доказателства, които да обосновават извода, че служителят е бил компетентен да констатира неточности в правната квалификация на нарушенията в АУАН, тъй като не са налице данни същият да притежава висше юридическо образование, каквото изискване на е предвидено за заеманата от него длъжност. С оглед извършеното правно съгласуване на изготвените от служителя проекто-постановления с юрисконсулт при митница П., при което не е констатирана грешна правна квалификация, съдът намира, че и да е налице такъв пропуск в административно-наказателната преписка, същият не може да се вмени на старши инспектор Б., тъй като за него не е съществувало задължение да преценява правната квалификация на констатираните с АУАН нарушения, а и същият не е притежавал умения и компетентност, за да установи тези неточности. Следва

да се посочи, че съгласно чл. 21, ал. 3 ЗДСл допълнителни задължения могат да бъдат възлагани на държавния служител само в предписаните в този закон случаи, каквито доказателства в конкретния случай не бяха представени в съдебното производство.

Същевременно, разпоредбата на чл. 89, ал. 1 ЗДСл изисква нарушението да е извършено виновно от държавния служител, тъй като дисциплинарната отговорност не е обективна безвиновна отговорност. В конкретния случай, не може да се достигне до извода за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 89, ал. 2, т. 2 ЗДСл, още по-малко да се приеме, че същото е извършено виновно. Наличието на виновно поведение на държавния служител не е обосновано със заповедта, нито административния орган е ангажирал доказателства, които да сочат на наличието на такова поведение. След като по делото бе доказано, че служителят е изпълнил задълженията си по т. 4.2.12. от

заповед № РД15 – 945/14.11.2007 г. в основната им част, не би могло да се приеме, че е налице виновно изпълнение на служебни задължения, за които няма данни да са възложени на служителя.

На второ място, в процесната заповед е прието, че служителят не е изпълнил служебните си задължения в срок и с бездействието си е създал предпоставки за неиздаване на две наказателни постановления в срока по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН, с което е нарушил разпоредбите на чл. 21, ал. 1 от ЗДСл, т. 5, пр. 2 от длъжностната му характеристика, чл. 56, т. 1 и т. 4 от Правилника за организацията и вътрешния ред на А. «М.» и т. 9, изр. 2, пр. 3 и 4 от Кодекса за поведение на митническия служител. По отношение на твърдяното изпълнение на служебните задължения в срок, съдът намира, че в заповедта не е посочен срокът, в който тези задължения е следвало да бъдат изпълнение от Б., данни в тази насока не се съдържат и в доказателствата по делото. Не са представени доказателства от ответния орган за наличие на определен срок на служителя за изготвяне на проекто-постановления, такъв не е определен нито в длъжностната му характеристика и в издадените заповеди от горестоящите органи, нито в конкретния случай е налице разпореждане от ръководни служители към Б. за изготвяне на двата броя проекто-постановления в определен срок.

Относно приетото от дисциплинарно-наказващия орган, че с бездействието си служителят е създал предпоставки за неиздаване на две наказателни постановления в срока по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН, настоящият съдебен състав намира, че този извод не се подкрепя от приетите по делото доказателства. Както е посочено и в процесната заповед, Б. е изготвил проекто постановления № 17 и № 23 на 10.07.2010 г., които след съгласуване с началник отдел «ПМВАН» е изпратил за правно становище в отдел «Правно нормативен» на 13.07.2009г. Съгласно доказателствата по делото, срокът по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН е изтекъл на 21.07.2009 г. Следователно, старши инспектор Б. е изпълнил своите задължения 10 дни преди изтичане на срока по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН, като 7 дни преди настъпването на този момент е представил изготвените проекти на НП за правно съгласуване. Съгласуваните с отговорните служители постановления били представени за подпис на зам. началник митница П. за първи път на 17.07.2009 г. По делото не са налице данни на служителя да са били давани указания за извършване на промени в изготвените проекти на НП от зам. началника на митница П. след представянето им за подпис. Тези изводи се подкрепят и от становището на ръководителя на Инспектората, съдържащо се в докладна записка вх. № 4420/19.02.2010 г. по описа на ЦМУ, съгласно което преклузивният шестмесечен срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН е бил спазен от служителите, подготвящи и съгласуващи проектите на наказателни постановления № 17 и № 23, които били представени на зам. началник на митница П. в края на срока за издаването им, но не и след изтичането му. Посочено е също, че в предоставените материали по преписката липсват данни /заповед, указания, правила или други/ на служителите да е указван конкретен срок, извън нормативно определения в чл. 34, ал. 3 от ЗАНН, за предаване на проектите на наказателни постановления.

С оглед изложеното, настоящият съдебен състав намира, че приетите по делото доказателства не обосновават изводите на дисциплинарно-наказващия орган за извършени от Н. Б. нарушения на служебните задължения, описани в оспорената заповед, поради което същата следва да бъде отменена като незаконосъобразна - издадена в противоречие с материалния закон.

С оглед изхода на делото и заявеното от жалбоподателя искане за присъждане на

направените по делото съдебни разноси, такива следва да му бъдат присъдени със съдебното решение, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК. В съдебното производство жалбоподателят е направил разноси в размер на 750 лева –платено адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд С.- град, I отделение, 3-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Н. И. Белбенлиев от гр. П., чрез А. Д. Д., заповед № 6396/19.04.2010 г. на Д. на А. М..

ОСЪЖДА А. М. да заплати на жалбоподателя Н. И. Белбенлиев направените разноси по делото, в размер на 750 /седемстотин и петдесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: